

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XXXI.

¹ Вж. Zinkeisen, VII, 683 и сл.; той се е ползувалъ отъ книгата „Mémoires inédits de l'amiral Tchitchagoff (Berlin 1855).

² По заповѣдъ на Инзова инструкцията за колониститѣ била напечатана въ 1821 г. въ Кишиневъ, главния градъ на новопридобититѣ владения; това е едно отъ първитѣ произведения на новобългарския печатъ (Bibliogr. 226).

³ Zinkeisen, Gesch. Griechenlands III, 127. Руски известия въ Čas. čes. musea 1832, 74. За преведената отъ грѣцки революционна пѣсенъ вж. у Безсонова, Болг. нар. пѣсни (Москва, 1855) II, 116.

⁴ Въ Т.-Пазарджикъ, напр., били хвърлени въ затвора 40 граждани; челоуѣколюбивиятъ и патриотъ епископъ Дионисий (родомъ българинъ) сполучилъ да ги спаси, освенъ четирма, които били обесени на моста на Марица. Захариевъ, 51.

⁵ За Дързиловци подробно пише Верковичъ, Описаніе быта болгаръ, населяющихъ Македонію, Москва 1868, 28—30 (вж. стр. 14, заб. 45). Тѣ били часть търговци, часть занаятчии, имали си свои правни обичаи, ползували се съ привилегии отъ страна на турцитѣ. Тѣ били, както казватъ, 400 до 500 семейства. Не търпѣли вдовици: въ срокъ отъ три недѣли на общи сръдства ги пакъ омжжвали. Повечето се заселявали въ Сересъ, Солунъ и Воденъ; много търгували въ Гърция, Сирия, Египетъ, Австрия и Влашко.

⁶ Раковски, Пжтникъ, 231. Априловъ, Денница, 75. Предводителитѣ на конницитѣ Хаджи Михаилъ отъ Копривщица, Хаджи Христо отъ Пловдивъ, Семко отъ Търново, Хаджи Петро и т. н. били българи. Марко Боцарисъ, както разправятъ, билъ отъ Воденъ; жена му, която още въ 1744 г. живѣла въ Атина, както разправятъ, знаела да говори само по български и албански. Впрочемъ, тази жена по-скоро е била умрѣлата въ Атина въ 1849 г. Стана, вдовицата на хайдутъ Велко, а следъ това и на грѣцкия герой Йоргаки отъ Трикала (Миличевичъ, Србија, 903).

⁷ За Мамарчевъ подробно пише личниятъ му приятель Раковски (Горски пжтникъ 233, 238—244).

⁸ Много българи се преселили тогава и въ Сърбия. Зографскиятъ монахъ Доситей Новаковичъ отъ Дабница при Прилепъ е първиятъ епископъ на Тимошката епархия (1334—54), Миличевичъ, Србија, 970.

⁹ Споменитѣ на Панайота, 104 и сл.

¹⁰ Между тѣхъ стариятъ хаджи Юрданъ, хаджи Велчо отъ Габрово, Георги и Станчо отъ Тръвна, Иованица отъ Търново, Иованаки отъ София и др.

¹¹ Подробна статия за бесарабскитѣ българи въ вестникъ „Българска пчела“, Браила, 1863, № 10—31.
